

Kiszolgáltatottan

Végeredményben Krisztus elképzelése a papságról teljesen kifejeződik az apostoloknak adott küldés szavaiban: „Ne legyen se aranyatok, se ezüstötök, se pénzetek az övetekben, se táskátok az útra, se két köntöstök, se sarutok, se bototok” (Mt. 10, 9). Az arany és a pénz biztosíték minden szükség ellen; a táska az éhezés ellen, a két köntös a záporosók s a zord idő ellen, a saru az út éles kővei és tövissei ellen, a bot a kószáló ebek és útszéli rablók ellen. Mikor Jézus apostolait és papjait a világba küldte, nem akarta megkímélni őket az élet útjainak egyetlen tövisétől és lábat felvérző követől sem, amiktől annyian szenvednek. Nem akarta megóvni őket a történelem egyetlen viharától és záporosójétől sem, hanem azt akarta, hogy bőrig ázzanak és csontig érezzék az embereket verdeső zivatárokat. Nem azt akarta, hogy küldöttei biztonságban érezzék magukat, hanem azt, hogy lelkük gyökeréig érezzék át milliók félelmét és rettegését az embereket rémítő kegyetlenségektől és vak erőktől. Azt akarta, hogy átérezzék a létbizonytalanság szomorú fájdalomát és a támasznélküliség magábaroskadását. Ezért küldte és küldi őket vértelenül és fegyvertelenül. Nem mindig és mindenkor kell a papnak mindezen átmennie, de mindig és mindenkor éreznie kell a lelkek szenvedését és nyomorát.

ZSOLOZSMÁS ESTE

Az aranymisés Harsányi Lajosnak

*Szép alkonyat. Zsibong a napsugár.
Hallod? mintha belőlünk zengene,
Bennünk lobogna, — félszáz éve már.
Királyi nap volt, királyi zene!*

*Mentünk elébe, kéz kezet keresvén.
Megyünk ma is. Zsolozsmás este van.
Lábunk előtt violaszín az ösvény,
És száll a nap, tűnődőn, pirosan.*

*Jön majd egy alkony, s szállni fog utánunk...
Ó, mintha most is érténé,
Hogy immár semmit, semmit sem kívánunk,
Már lépni is csak egyet: fölfelé.*

Sík Sándor